

obrywasz płatki,
zadając ból i pytania w nadziei,
że odpowiem w krańcowej agonii

a ja więdnę w nagości,
nie znając odpowiedzi,
okaleczona delikatnością dłoni
szukających iluzorycznego znaku

upadam ostatnią częścią,
niepokojna o kilka następnych minut,
jeszcze czuję pulsujący niemiarkowo sok

po chwili
przegrywamy
oboje

wiara we mnie czasem większa niż w Boga,
ostatni płatek cenniejszy niż modlitwa

Kopiowanie tekstów, obrazów i wszelkiej twórczości użytkowników portalu bez ich zgody jest stanowczo zabronione. (Ustawa o prawie autorskim i prawach pokrewnych, Dz.U. 1994 nr 24 poz. 83 z dnia 4 lutego 1994r.).

wodniczka, dodano 24.03.2011 05:14

Dokument został wygenerowany przez www.portal-pisarski.pl.